

for dermed at dække Udgifter ved Theatret. Hvis man altsaa vil spørge om, hvilken Reservecfond der har været tilstede i alle disse Aar, hvor man har skullet holde sig til Reservecfonden med Hensyn til Sædtillæget, saa kan man kun svare, at den har bestaaet af et Minus, som efterhaanden er voxet til de nævnte 43,000 Rd. Det er deraf, maa man da sige, at Sædtillæget er blevet udredet. Men dette vil naturligvis kun sige, at man slet ikke har brudt sig om Bestemmelsen angaaende Reservecfonden, og at denne blot var et Navn, der figurerede i Regnskaberne. Naar man tager Status, som den nu er, saa udgjør altsaa Reservecfonden, hvoraf man skulde udrede Sædtillæget, det omtalte Minus af 43,000 Rd., desfra draget den for Diebliffet tilstedeværende Kassebeholdning. Naar denne drages fra, bliver der endda et Minus af over 21,000 Rd., og det er denne Reservecfond, til hvilken man henviser Theatret til at holde sig. Saaledes har Forholdet, som sagt, bestaaet i en heel Række af Aar. Den Form, som Ministeriet nu synes at ville anvende, er den, ved at fritage Theatret for en Byrde, der paa hviler det for det nu løbende Finantsaar, at støtte dets Reservecfond, for at det i næste Aar deraf kan afholde Udgifterne til Sædtillæget. Men jeg vil dog spørge, om dette, efter hvad jeg har ophyst, er nogensomhelst rimelig Fremgangsmaade, og om man ikke ivertimod maa indrømme, at man derved gaaer en besynderlig Omvei. Fordi man frygter for uovervindelige Vanskeligheder ved at betræde den rigtige Vei, vil man stryge en Udgift for Theatret i det nu løbende Aar, som bør afholdes, og som kan afholdes paa samme Maade, som den hidtil altid er bleven afholdt, og man vil derved støtte eller rettere danne en Reservecfond, hvormed man vil dække en Udgift for det næste Aar, som man ikke paa anden Maade kan faae bevilget, og Resultatet af denne Fremgangsmaade bliver saa alligevel, vel at mærke, det, at der slet ingen Reservecfond kommer tilstede; thi, naar man først skal dække det sidste Laan hos Sorø Academi af 43,000 Rd., det udgjør Theatrets Underbalance, ved at anvende hele dets Kassebeholdning, saa bliver der et saa stort Minus tilbage, at det

Beløb, som man tænker sig ved det omtalte Forslag til Tillægsbevillingslovsforlaget, at skænke Theatret ved ikke at kræve Afdrag og Renter af dets Laan hos Sorø Academi for 1868—69, dog ikke vil kunne bringe Reservecfonden til at indeholde det mindste Plus, men blot vil bevirke, at Reservecfondens Minus reduceres til omtrent 7,000 Rd. Det synes dog høist mærkværdigt at ville skabe en Reservecfond, der alligevel bliver et Minus, for deraf at udrede en Udgift, som man erkender skal og bør udredes. Hvis man endda havde stillet Forslaget om at eftergive Afdrag og Renter paa Gjælden til Sorø til Finantslovsforlaget for 1869—70, saa falbt dog den hele Tale om Reservecfonden bort, og saa sagde man kun simpelthen, at, da man ikke directe vilde bevilge den Udgift, der behøvedes til Sædtillæg, eller rettere det tidligere Tilskud til at dække denne Udgift med, saa vilde man lette Theatret paa anden Maade. Al Talen om den fingerede Reservecfond kan, som sagt, ikke hjælpe Sagen. Dermed troer jeg tilstrækkelig at have ophyst, hvorledes Forholdet stiller sig i saa Henseende. — Med Hensyn til de Vædringsforslag, jeg har stillet om Seminariefonden, skal jeg ikke gjøre videre end blot at henviser til forskellige Uttringer, der ere faldne i Folkethinget, hvor navnlig et Medlem, som vilde stemme for Ministerens Forslag om at bevare Seminariefonden, ligefrem udtalte, at han frygtede for, at det vilde blive farligt for Seminariernes Eksistens, dersom man strøg Statstilskudet til Seminariefonden og vedtog en Bestemmelse om, at hele dens Underbalance skulde udredes af Capitalbeløbet. Derhos vil jeg endvidere blot gentagde i Grindringen, hvad jeg sagde igaar, at, dersom man vil tage en Bestemmelse, hvorved Seminariefonden ophæves, saa bør det stee paa en saadan Maade, at Landsthingets Medvirkning derved bliver en Virkelighed.

Krieger: Af de Forslag, som her foreligge til Behandling, er der et, med Hensyn til hvilket den ærede Forslagsstiller, som nu havde Ordet, antydede, at der var nogle Medlemmer i Thinget — jeg formoder, at han sigtede til de Medlemmer af dette Thing, som